

בש"פ 5443/19 - מדינת ישראל נגד יורי דנילוב

בבית המשפט העליון

בש"פ 5443/19

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

יורי דנילוב

בקשה להארכת מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת:

עו"ד עילית מידן

בשם המשיב:

עו"ד נתן שרייבר

החלטה

1. לפני בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני בתשעים ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 15.8.2019 או עד למתן פסק דין בת"פ 37800-10-17 בבית המשפט השלום תל אביב-יפו (להלן: התיק העיקרי), לפי המוקדם.

2. בעקבות תקלה שנפלה במשרדי הפרקליטות, בקשה זו הוגשה לבית משפט זה רק ביום 15.8.2019; וזאת, חרף העובדה שמעצרו של המשיב הסתיים כבר ביום 31.7.2019. נוכח אילוצי ב"כ המשיב, התיק נקבע לדיון לפניי ביום 2.9.2019. ביני לביני, הארכת, בהסכמתו של ב"כ המשיב, את מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני עד למתן החלטה אחרת. המשיב עצמו לא הופיע לדיון שנערך לפניי ביום 2.9.2019 ובא כוחו מסר לבית המשפט כי מדובר בטעות:

עמוד 1

במקום להגיע לבית המשפט העליון, המשיב התייצב בבית המשפט המחוזי תל אביב-יפו. בהסכמת המשיב, הדיון התקיים בהעדרו כשהוא מיוצג על ידי בא כוחו.

3. בתמצית ייאמר, כי המשיב חשוד בביצוע עבירות מרמה, בסכום כולל של 1,977,423 ₪, ובניסיון לקבל במרמה סכום נוסף של 215,000 ₪; וזאת בצד החשד לביצוע עבירות של אימים, זיוף וגניבה וכן עבירות מס. על פי הנטען, המשיב יצר קשר עם מספר נשים, שעם רובן פיתח קשרים רומנטיים, הציג עצמו בפניהן בכזב כאיש עסקים ושכנען להעביר לידיו כספים.
4. לאחר שהמשיב שוחרר בתנאים מגבילים במסגרת הליך של מעצר ימים (מ"י 17-09-34865, שלום ת"א), הגישה המדינה, בד-בבד עם הגשת כתב האישום, בקשה להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים המתנהלים נגדו (מ"ת 17-10-37836, שלום ת"א). בדיון שהתקיים בבקשה בבית משפט השלום, ביום 4.12.2017, הסכים בא כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה. בהחלטה שניתנה באותו היום קבע בית המשפט כי "אין מקום להורות על מעצרו של המשיב או להחמיר את תנאי השחרור"; ועל כן, הורה כי תנאי שחרורו של המשיב, כפי שנקבעו בהליך מעצר הימים, יישארו בתוקפם עד תום ההליכים.
5. על החלטה זו הגישה המדינה בקשה לעיון חוזר; וזאת, לאחר שביום 19.2.2018 הפר המשיב את תנאי שחרורו. ביום 21.2.2018, הורה בית משפט השלום על מעצרו של המשיב עד למתן החלטה אחרת בעניינו.
6. ביום 11.3.2018, לאחר קבלת חוות דעת חיובית מטעם מנהלת הפיקוח האלקטרוני, הורה בית משפט השלום, בהסכמת הצדדים, על מעצרו של המשיב תחת פיקוח אלקטרוני ותנאים מגבילים נוספים. כמו כן הורה בית המשפט על חילוט חלק מהערבויות שהופקדו מטעם המשיב במסגרת הליך מעצר הימים ועל הכנת תסקיר שירות המבחן בעניינו.
7. ביום 19.3.2018 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר שעניינה הוספת ערבים, אשר התקבלה על ידי בית משפט השלום ביום 15.4.2018. ביום 14.3.2019 הגיש המשיב בקשה נוספת לעיון חוזר: הפעם, בתנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני; וביום 19.5.2019 הופנה המשיב, בהסכמת הצדדים, לקבלת תסקיר של שירות המבחן.
8. עם קבלת התסקיר ביום 6.6.2019, דחה בית משפט השלום את בקשת המשיב לבטל את מעצרו באיזוק אלקטרוני ולשחררו לחופשי או למעצר בית בתנאים מגבילים. כמו כן דחה בית המשפט את בקשת המשיב לצאת לעבודה. יחד עם זאת, נוכח חלוף הזמן מאז מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, ובהסכמת המדינה, בית המשפט קבע עבורו חלונות אוורור והוציא צו פיקוח מעצרים למשך שישה חודשים.
9. פרשת התביעה נמצאת בראשיתה (נשמעו שלושה עדי תביעה) ובית משפט השלום קבע שש ישיבות הוכחות לחודשים ספטמבר עד נובמבר 2019.
10. המדינה מבקשת שאריך את מעצרו של המשיב, בטענה כי נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה עליה ניתן ללמוד מחומרת המעשים המיוחסים לו, אשר בוצעו בתחכום רב ובשיטתיות, וכן מהתרשמותו של שירות המבחן ממאפייני

אישיותו. המדינה מוסיפה וטוענת כי נחיצות הפיקוח האלקטרוני נלמדת גם מכך שהמשיב הפר בעבר את תנאי שחרורו. בנוסף, מצינת המדינה כי לאחר דחיות לצורכי הסדרת ייצוג ולימוד חומר החקירה, התיק העיקרי החל להישמע וקבועים בו מועדי הוכחות לחודשים הקרובים. עוד נטען, כי בקשה זו אמנם הוגשה באיחור בשל התקלה שאירעה, אך תקלה כאמור מהווה, לכל היותר, שיקול אחד מיני רבים בהחלטות לפי סעיף 62 לחוק המעצרים.

11. המשיב מצדו מתנגד לבקשה, בטענה שההליכים נגדו נמשכים כבר זמן רב, וכן משום שהוא היה נתון במעצר בלתי חוקי במשך 15 ימים – דבר המהווה, לשיטתו, עילה לאי-הארכת מעצרו. עוד מדגיש המשיב, כי הוא היה נתון במעצר ממשי שנמשך 39 ימים, וכי כלל לא נשקפת ממנו מסוכנות כלשהי – ובוודאי שלא כזו המצויה ברף המצדיק מעצר בתנאים של איזוק אלקטרוני. לנוכח האמור, טוען המשיב כי מן הדין לשחררו ממגבלות המעצר לאפשר לו לצאת לעבודה.

12. סבורני כי התקלה שנפלה במקרהו של המשיב הינה חמורה מאד. כפי שהעיר בעניין זה השופט ח' מלצר (כתוארו אז), "מצב שבו שווה אדם במעצר שלא כדין הוא קשה ביותר הן לאדם הנפגע והן לעקרונות הראויים במדינת חוק דמוקרטית, האמונה על כבוד האדם וחרותו" (ראו בש"פ 8892/08 מדינת ישראל נ' ואהבה, פסקה 1 (29.10.2008)). דא עקא, "[...] תקלה כזאת אינה פוטרת את בית המשפט מלדון בבקשת המעצר המובאת בפניו לגופה. העובדה שנפלה שגגה בהליכי המעצר, בעקבותיה היה המשיב נתון במעצר בלתי חוקי, יש בה כדי להשליך על השיקולים אם לשובו להורות על מעצרו של אותו אדם, אך אין היא מהווה שיקול יחידי ומכריע בשאלה אם יש להיעתר לבקשת המעצר המוגשת, ובית המשפט איננו רשאי להתעלם מן השיקולים האחרים העומדים ביסוד הבקשה אך ורק בשל מורת הרוח המתחייבת מהמחדלים שקרו עובר לבקשה" (שם, פסקה 9; ההדגשה במקור – א.ש.).

13. במקרה דנן, המשיב מצא את עצמו במעצר בתנאים של איזוק אלקטרוני לאחר שהפר את אחד התנאים המגבילים לשחרורו לחופשי. הפרה זו כמובן איננה מצדיקה את התקלה שנפלה באשמת המדינה – תקלה כאמור, אסור שתקרה. ברם, העובדה שהמשיב לא היה כלל נתון במעצר ושמעצרו בתנאים של איזוק אלקטרוני נבע מכך שהוא הפר את תנאי השחרור חייבת להיזקק לחובתו. לכך מתווספים השיקולים הבאים: (1) הדיון בתיק העיקרי מתקדם בקצב משביע רצון; (2) עובדותיו של כתב האישום המתוקן, המאומתות בראיות לכאורה, מצביעות על מסוכנות המשיב – מסוכנות שהציבור יהא חשוף לה אם הלה ישוחרר לחופשי בלא פיקוח אלקטרוני; (3) לא ניתן, בעת הזאת, להפיג את החשש שבאין מגבלה של מעצר רגיל או של מעצר בתנאים של פיקוח אלקטרוני, המשיב יבצע עבירות, ישבש את ההליך המתנהל נגדו או ינסה להימלט מאימת הדין. שיקולים אלה מטים את הכף לטובת היענות לבקשת המדינה, בשים לב לכך שמדובר בבקשה ראשונה בדבר הערכת מעצר מעבר לתשעה חודשים ולכך שהמשיב איננו עצור מאחורי סורג ובריח.

14. אשר על כן, אני מאריך את מעצרו של המשיב כמבוקש לעיל.

ניתנה היום, ד' באלול התשע"ט (4.9.2019).

ש ו פ ט